

עין משפט
נר מצוה

ה א מיי פֿון מהלכות פסולי המוקדשין ה' ו 1:
ו ב מיי' שם הלכה א' והל' ט:
ז ג ד ה מיי' פֿונ' מהל' מעילה הלכה ז:

מוסף רש"י

שמעתי שמוברדילין. שאם הכדיל לא פסל (דערי סה): וברוך. אש"י: שניה בכן לא חשיבי כגולה אלא דין במליקה ואינן מטמאין גדרים אבות הגליעה, ומועלין בהן, דלא ילאו מקדושין; חרץ מחטאת דאין מועלין בה, שהרי יז לה עשויי שעת הימר לכשתיו ואש"י: דמי (לעיל) עולת העוף שעשאה למעלה, והייתי כמזוזה, ומזוזה לא דאין מועלין בה, משום דעולה כליל ואש"י פ שעשית כמזוזה אין בה הימר לכשתיו הילכך מועלין בה (שעריה ז א):

שיטה מקובצת

דשני במליקה. (מיתר) דהא מוכח לקמן דטעמא דרי יהושע משום דשניה נם מתקום שעשאה למטה ולא נמשכת להיות כחטאת, אכל היכא דליכא שניי מקום אלא שניי מעשה דמיה ר' יהושע, ומיך הכי מקלי דסמיך אסיפא דמתייר דקמינ עשאה למטה כמנשה סתן פסולה ואלא קלי וסלן (וחי חסריה): ואלא במיזוי: אין לפרש דשני כמתקום ששעשה למטה, דלא מדקמינ סיפא עשאה למטה והייתי דשני עשויי כשניי מעשה אלא שניי מקום מיירי, וגם אין לפרש דשני במיזוי שעשאה הוהא מילה כלל אלא כמו בחטאת, דאש"י ואת' ח"כ מאי ששעשה חטאת והלא בחטאת צניען תרתי הוהא ומיזוי, וי"ל דאחתי כמתן דלמר מיזוי חטאת העוף אינו מעבב, וקרי ליה עשאה חטאת משום דהוי הכשר חטאת בדיעבד: ומועלין בהן חיון חטאתא ב' לה. דחטאת פסולה אין לה הימר לכשתיו, ועולה אפי' היא כשרה (לחן) בת מעילה היא, אכל חטאת העוף שעשאה הכשרה אין מועלין בה דכל שיש לו הימר לכשתיו אין מועלין בו, ואפי' ובחטאת העוף חטאת היא ששעשה הכשרה אלא חטאת שחטטה שנינו בריש (דף טו ב) והרי נתכפרו בפסול ולא מהני מה שמתמנה אח"כ כיון דכבר נתכפרו ומיהו תימיה הוה לומר דנתכפרו כשעשה עבודה שלא כדינה דלא דמי לנתנו על הכבש בהן ועל היסוד שהעבודה כמזוזה אלא ששניה מקומו ונראה בהן כפי' הקונט' דכמעשה חטאת היינו שלא עשה מיזוי אלא הוהא למי"ד ה מיזוי [בחטאת] לא מעבב ופסולה משום דלא עשה מיזוי קאי ארישא ועוד דהיינו סיפא (עשאה למטה) דקמני עשאה למטה כמעשה כולן והי"פ [הקונטרס] לעיל גבי חטאת כמעשה עולה ומפרש דשני בהזאה היינו שלא אלא מילה גרידא ומיהו עדיין מה לו להש"ס לדרקק על צבא וז אלא במיזוי דמשמע שאין יכול להקשות בענין אחר רישא וסיפא במליקה ומצינמא במיזוי צלאו הכי יכול להקשות דצבא דחטאת אוקימנא רישא במליקה וסיפא בהזאה ופלוגתא דרי"א ור' יהושע במליקה ונראה שאין הש"ס מתמיה על סיפא דצבא דחטאת במאי דמיירי דשני בהזאה כיון דלא משכחת בה פסול צשינו דמליקה דמליקה בכל מקום במזבח כשירה ה' ואש"י ח' לא שני אפי' כרי"א: דמליקה ונראה שיש להיטות חטאת העוף כמעשה חטאת דקאמר דשני במליקה היינו שלא מלק רק סימן אחד וכי קאמר שני במיזוי היינו שלא מילה אלא הוה תחת המיזוי והכל למעלה ולא מצי לפרושה דשני במליקה ובתר הכי דשני במיזוי וכגון שעשאה למטה כדין חטאת דהא קאי על רישא דקמני עשאה למעלה ובענין זה אחי"א כולה בפשיטות: **דשני** במליקה **נימא דלא** כרבי יהושע דאמר אין מועלין. תימיה לי טעמא בה דרבי יהושע משום שעשאה למטה ובסימן ראשון נפסלה מעולת העוף וגם הוה למטה כחטאת העוף לכן נמשכה להיות כחטאת כך מפרש רב אשי טעמא לקמן אצל הכא מלק סימן אחד כחטאת למעלה אין זה פסול עולה בסימן ראשון וגם לא הוה (הכא) דהשתא לא נמשכה להיות כחטאת כיון שלא הוה וגם לא נפסל בסימן ראשון כמעשה עולת העוף. **דריו"ך: ואלא** במיזוי. משמע דכל הך צבא דעולה מיירי במיזוי ותימיה כמעשה חטאת ה' היכי מיתוקמא דשני במיזוי דאי עשה הוהא ואח"כ מיזוי אחאי מיפסלא עולה בכך כיון שעושה אח"כ מיזוי מדם הנפש ואי משום דדרשינן בסוף פירקין דלעיל (דף סה.) דמו כל דמו וכיון דעבד ליה הוהא ליכא כל דמו במיזוי לא מסתבר שאם נשךר מעט מהדם שחפסל בכך והי"נ מ"ש וכי תימא דלא מוקי במיזוי אלא ההיא דכולן מועלין בהן דקאי אפי' עשאה לעולת העוף למטה כמעשה חטאת לשם חטאת אצל הך רישא מיירי דשני במליקה ח"כ צלאו הנך דיוקי דקדיק ואילוי הוה מצי לאקשויי רישא בהן וסיפא במליקה ומצינמא במיזוי דצבא דחטאת העוף

נימא דלא בר"א בר"ש. לעיל (דף סה: ד"ה ורבי) פירשתי: **חטאת העוף כמעשה עולה פסולה.** דשני במליקה. פי' מלק בהן צ' סימנין והכדיל. וכי קאמר שני בהזאה היינו שלא הוה אלא מילה והכל עשה למטה כדין חטאת ולא מצי לפרושי שני במליקה שעשאה למעלה

גב' דשני במאי אילימא דשני במליקה נימא דלא בר' אלעזר בר' שמעון ^[א] דאמר שמעתי שמוברדילין בחטאת העוף ולא אוקימנא דלא בר' אלעזר בר' שמעון ^[א] לא דשני בהזאה הכי נמי מסתברא מדקמני סיפא עשאה למעלה כמעשה כולן פסולה ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת דשני במאי אילימא דשני במליקה האמר מר ^[ב] מליקה ^[ב] בכל מקום במזבח כשירה אלא לאו דשני בהזאה ומדסיפא בהזאה רישא נמי בהזאה מירי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא: עולת העוף כו': דשני במאי אילימא דשני במליקה מדקמני ^[ג] סיפא כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן נימא דלא כרבי יהושע דאי בר' יהושע האמר אין מועלין ואלא ^[ד] במיזוי אימא סיפא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה דשני במאי אילימא במיזוי אימר דאמר ר' יהושע דשני במליקה במיזוי מי אמר ואלא ^[ד] במליקה רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיזוי אין ^[א] רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיזוי: **במתני'** ^[ה] וכולן אין במטמאין בבית הבליעה ^[ז] ומועלים בהן ^[ח] מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת ר"א אומר מועלים בה ר' יהושע אומר אם חטאת שאין מועלים בה לשמה כששינה את שמה מועלים בה עולה שמועלים בה לשמה כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה

גב' דשני במאי אכמעשה עולה לשם חטאת קאי ומיזעי ליה אחיזה דכר בחטאת עשה כמעשה עולה: אי **נימא דשני במליקה.** שהכדיל: **נימא.** הא דקמני פסולה דלא כרי"א: ומאחר הש"ס מאי קשיא לך בהאי דחאי פליגי רבנן ה עליה ולא מי אוקמה סתמא דפירקין דלעיל דלא כרי"א

דקמני ^[סד] הכדיל בחטאת פסול: **לא.** כלומר הך אפי' כרי"א: **דשני בהזאה.** שלא הוה אלא מילה שהמיזוי היא עבודת העולה: ה"נ **מספנדא.** דכל שינוי דמתני' בהזאה הוה: **דשני במאי.** אחיזה ^[ז] עבודה למעלה עשה: **האמר מר.** גבי חטאת העוף בפירקין דלעיל ^[סג] מליקה בכל מקום כו' ^[ח] ומדסיפא דאירי צשינו למעלה בהזאה אירי רישא נמי דאירי צשינו מעשה בהזאה מיירי: **הא כדאיתא והא כדאיתא.** כל חדא וחדא במה דהוי שינוי לגביה מיירי רישא דמיירי צשינו מעשה איכא למימר דבמליקה נמי אירי סיפא ^[ט] דמעשה דמליקה לא הוי שינוי מיתוקם בהזאה: **דשני במאי.** הני מעשה ^[ז] חטאת דקמני במאי שני: **דשני במליקה.** שלא הכדיל: **מדקמני** ^[יא] **סיפא.** כלומר הא דקמני סיפא כולן מועלין בהן וקאי נמי ^[ב] אעשה כמעשה חטאת לשם חטאת: **נימא דלא כרבי יהושע.** דאחיו אמר ^[ג] אין מועלין ^[ג] בהן צשינו ^[ג] אלא במיזוי. ובהא לא פליג ר' יהושע דטעמא דכרצ אלא דלמר ^[סד] אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת נמשכת משם עולה ונעשית חטאת העוף והאי טעמא ליכא למימר אלא דכשני במליקה כמעשה חטאת לה רב אשי לקמן ^[טז] כרבי יהושע משום דעולה כריכה שני סימנין וחטאת כשירה בסימן אחד מליקת יד עולת העוף למטה לימא זה שמולקה למטה ולשם חטאת בסימן ראשון השלים זה כל מעשה החטאת לפיכך יאמרה זה ^[טז] משם עולה ונעשית חטאת והוהא חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת שאין בה מעילה אצל היכא דבמליקה לא שני ומולקה למעלה וכמעשה עולה תו לא נמשכת ^[טז] צשינו דמיזוי שלא מילה אלא הוה כדין חטאת למטה למיניה

חטאת העוף: אימר דא"ר יהושע דשני במליקה. וטעמא כדפרישית: רישא במליקה. משום דבעית לאוקומה ^[א] דלא כרי"א צרבי שמעון כדאיתוקמא סתם ^[יא] צאדיק פירקין והך סיפא פלוגתא דרבי יהושע ע"כ במליקה: **מצינמא במיזוי.** דמיתוקמא ^[ב] כרבי יהושע משום דרי"א שמותי הוה: **במתני'** **ובולן.** אש"י שנספלו מליקתן מטהרתן מידי נבלה ^[ב]: ואין **מטמאין צבים הבליעה.** כדין נבלת עוף טהור: **ומועלין בהן.** ואף בחטאת הואיל ונפסלו ואין בהן שעת הימר לכהניס לא ילאו מידי מעילה שבהן: **הון מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת.** דכשירה היא ויש לה שעת הימר לכהניס ושוב אין בה מעילה אפילו לזר: **רבי אליעזר אומר מועלין צה.** דהא עולה היא ומי הוויאה ממעילתה, שעת הימר לכהניס אין לה: **רבי יהושע אומר אין מועלין.** דכיון דשניה שמה ומעשה ומקומה לשם חטאת נעשית חטאת כדמפרש בגמ' ^[סד]: **ומה חטאת העוף שאין מועלין** ^[טא] **לשמה.** שהרי נאכלת לכהניס: **שינה אם שמה.** ופסלה ^[טב] ולא צאה לכלל היתר מועלין צה דהא רבי יהושע גופיה לא פליג עליה ^[טב]: **לדבר שיש בו מעילה.** לשם עולה: ששחטן

דחטאת במאי דמיירי דשני בהזאה כיון דלא משכחת בה פסול צשינו דמליקה דמליקה בכל מקום במזבח כשירה ה' ואש"י ח' אי לא שני אלא במיזוי אחאי מועלין בהן למאן דאמר היתר שחטטה שנינו בריש מסכת מעילה (דף טו.) וזה היה לו היתר שחטטה ויאלה מידי מעילה וכן חטאת שעשאה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקמיני סיפא דמועלין צה אחאי היה היה לה שעת הכושר והימר ^[טא] מליקה:

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

סו:

נימא דלא בר"א בר"ש. לעיל (דף סה: ד"ה ורבי) פירשתי: **חטאת העוף כמעשה עולה פסולה.** דשני במליקה. פי' מלק בהן צ' סימנין והכדיל. וכי קאמר שני בהזאה היינו שלא הוה אלא מילה והכל עשה למטה כדין חטאת ולא מצי לפרושי שני במליקה שעשאה למעלה

דהא מליקה בכל מקום כשירה ובשני בהזאה ליכא לפרושי שהזאה בה למעלה משום דקאי על רישא דקמני עשאה למטה וכן צבא דעולת העוף כמעשה חטאת דקאמר דשני במליקה היינו שלא מלק רק סימן אחד וכי קאמר שני במיזוי היינו שלא מילה אלא הוה תחת המיזוי והכל למעלה ולא מצי לפרושה דשני במליקה ובתר הכי דשני במיזוי וכגון שעשאה למטה כדין חטאת דהא קאי על רישא דקמני עשאה למעלה ובענין זה אחי"א כולה בפשיטות: **דשני** במליקה **נימא דלא** כרבי יהושע דאמר אין מועלין. תימיה לי טעמא בה דרבי יהושע משום שעשאה למטה ובסימן ראשון נפסלה מעולת העוף וגם הוה למטה כחטאת העוף לכן נמשכה להיות כחטאת כך מפרש רב אשי טעמא לקמן אצל הכא מלק סימן אחד כחטאת למעלה אין זה פסול עולה בסימן ראשון וגם לא הוה (הכא) דהשתא לא נמשכה להיות כחטאת כיון שלא הוה וגם לא נפסל בסימן ראשון כמעשה עולת העוף.

דריו"ך: ואלא במיזוי. משמע דכל הך צבא דעולה מיירי במיזוי ותימיה כמעשה חטאת ה' היכי מיתוקמא דשני במיזוי דאי עשה הוהא ואח"כ מיזוי אחאי מיפסלא עולה בכך כיון שעושה אח"כ מיזוי מדם הנפש ואי משום דדרשינן בסוף פירקין דלעיל (דף סה.) דמו כל דמו וכיון דעבד ליה הוהא ליכא כל דמו במיזוי לא מסתבר שאם נשךר מעט מהדם שחפסל בכך והי"נ מ"ש וכי תימא דלא מוקי במיזוי אלא ההיא דכולן מועלין בהן דקאי אפי' עשאה לעולת העוף למטה כמעשה חטאת לשם חטאת אצל הך רישא מיירי דשני במליקה ח"כ צלאו הנך דיוקי דקדיק ואילוי הוה מצי לאקשויי רישא ^[ב] וסיפא במליקה ומצינמא במיזוי דצבא דחטאת העוף

אוקימנא רישא דשני במליקה וסיפא בהזאה והך צבא דעולה מיתוקמא דשני במליקה כדפרישית ונראה לפרש דלעולם מיירי הך צבא דעולה דשני במיזוי וגרעא [נמשךר מעטן] משום דמיד כשהוה והגיע דם למזבח נתכפרו בעלים מדשמואל דלעיל פ"ב (דף טו ב) והרי נתכפרו בפסול ולא מהני מה שמתמנה אח"כ כיון דכבר נתכפרו ומיהו תימיה הוה לומר דנתכפרו כשעשה עבודה שלא כדינה דלא דמי לנתנו על הכבש בהן ועל היסוד שהעבודה כמזוזה אלא ששניה מקומו ונראה בהן כפי' הקונט' דכמעשה חטאת היינו שלא עשה מיזוי אלא הוהא למי"ד ה מיזוי [בחטאת] לא מעבב ופסולה משום דלא עשה מיזוי קאי ארישא ועוד דהיינו סיפא (עשאה למטה) דקמני עשאה למטה כמעשה כולן והי"פ [הקונטרס] לעיל גבי חטאת כמעשה עולה ומפרש דשני בהזאה היינו שלא אלא מילה גרידא ומיהו עדיין מה לו להש"ס לדרקק על צבא וז אלא במיזוי דמשמע שאין יכול להקשות בענין אחר רישא וסיפא במליקה ומצינמא במיזוי צלאו הכי יכול להקשות דצבא דחטאת אוקימנא רישא במליקה וסיפא בהזאה ופלוגתא דרי"א ור' יהושע במליקה ונראה שאין הש"ס מתמיה על סיפא דצבא דחטאת במאי דמיירי דשני בהזאה כיון דלא משכחת בה פסול צשינו דמליקה דמליקה בכל מקום במזבח כשירה ה' ואש"י ח' אי לא שני אלא במיזוי אחאי מועלין בהן למאן דאמר היתר שחטטה שנינו בריש מסכת מעילה (דף טו.) וזה היה לו היתר שחטטה ויאלה מידי מעילה וכן חטאת שעשאה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקמיני סיפא דמועלין צה אחאי היה היה לה שעת הכושר והימר ^[טא] מליקה:

מסורת הש"ס

א ^[לעיל סה: ז] **ט** ^[מעילה ג, א] **א** ^[לקמן, ד] מעילה ב.

הגהות הב"ח

א ^(א) רש"י ד"ה שניה את שמה וכי לא פליג עליו (דלדבר) בשינה שמה לשם עולה שם זו מעילה כל"ל והד"א:

שינויי נוסחאות

א ^[א] שמעון ה"ב דלא כראב"ש, לא הב"ע דשני כו' (ש"ס): **ב** ^[ב] כתיב ודיו מלקה ובשמיני מוקן מליקה (ש"ס): **ג** ^[ג] כל ילא אלא הא דקמני (כ"ב): **ד** ^[ד] ילא אלא (כ"א): **ה** ^[ה] מיתבת וכולן עד עולת העוף, שייך למטה הקדמת רבנן ממקן (ש"ס): **ו** ^[ו] מיתבת רבנן ממקן (ש"ס): **ז** ^[ז] אורז עבודה עשה למעלה (כתיב: **ח** ^[ח] כלן הס"ד ומיז' ומדסיפא (צ"ב): **ט** ^[ט] סיפא דלמעלה במליקה לא הוי שינוי (ש"ס): **י** ^[י] כמעשה כו' דקמני במתניתין (כת"י): **יא** ^[יא] כל דקמני (כ"ב, ש"ס), ועיי לעיל אות ג: **יב** ^[יב] נמי אעולה שעשאה למטה כמעשה (ש"ס): **יג** ^[יג] אמר בהא אין (כת"י): **יד** ^[יד] ומליקת עולת העוף אינה אלא למעלה וזה כו' (שפ"י כת"י): **טו** ^[טו] מיתבת בה לימא משכבא (ש"ס): **טז** ^[טז] מושבא (ש"ס): **יז** ^[יז] לאוקומא לעיל (ש"ס): **יח** ^[יח] סתמא דאידך פירקין (ש"ס): **יט** ^[יט] דמיתוקם (כת"י): **כ** ^[כ] נבלה ואין היד"ס (צ"ב): **כא** ^[כא] מועלין בה לשמה (ש"ס): **כב** ^[כב] כל נפסלה (ש"ס), וכתיב בבתרא ^[כג] כל שמלק (ש"ס): **כד** ^[כד] כל שזחה (ש"ס): **כה** ^[כה] כל דטעמא (ש"ס): **כו** ^[כו] חטאת לשם עולה וכמעשה חטאת לשם חטאת היכי (ש"ס וג"יו), וצ"ק כלפניו: **כז** ^[כז] ילא רישא ומציעתא במליקה וסיפא במיזוי (ג"יו), ועיי עולת שלמה מה שפי' צה, ובסו"ק כתב דטקא זה הוה טעות, ע"כ: **כח** ^[כח] הכבש שלא כנגד היסוד כל"ל, ומיתבת ועל נמקן (ש"ס): **כט** ^[כט] ונראה לפרש דכמעשה חטאת כל"ל, ומיתבת כפי' הקונטרס נמקן (ש"ס): **ל** ^[ל] כל כמי"ד (ש"ס): **לא** ^[לא] מיתבת דליכא עד ומיהו מוקף צ"ש, ונראה מוספת: **לב** ^[לב] גיר' ח"י ואש"י אליבא דראב"ש דלא שני אלא בהזאה אמאי כו', דנעולה ששנה במיזוי לא שייך הימר מליקה להפקיע מידי מעילה, וע"ש וצ"ק: **לג** ^[לג] כל היתר וצ"ל היתר כתיב אצל מיתבת חרץ מחטאת נראה מיותר דהא קאיל ומפרש רישא דמועלין: